

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

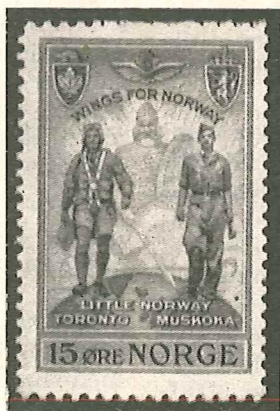
Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 1

JANUAR 1946

5. ÅRG.

Nye norske frimerker.

En rekke nye norske frimerker vil se dagens lys i de nærmeste måneder.

Først kommer sannsynligvis de nye krone-merker. Som det vil sees av avbildningen er portrettet av H. M. Kongen meget likt det som ble benyttet for utførelsen av Londonutgavens 60-øre. Fotografiet som er valgt av H. M., er meget godt, men det er på den annen side tatt i en stilling som gjør det vanskelig å få et godt frimerke ut av det. Når en bedømmer merket ut fra det faktum at tegneren har vært bundet av fotografiet så må det sies at utformingen av selve merket er avgjort meget bedre enn Londonutgavens 60-øre. Ved å flytte verdiangivelsen over på venstre side kommer uniformens ordensdekorasjoner tilsyne, og det er nå ikke lenger tvil om at Kongen er i admiralsuniform. Både land- og verdiangivelse glir naturlig inn i merket.

Det motiv Nasjonalhjelpen har valgt på sin serie: Kronprinsen i battledress, er også meget godt og vil forhåpentlig slå godt an hos den brede masse. Verdiene er 10, 15, 20 og 30 øre, alle med 10 øres tillegg. Opplaget er oppgitt til 2 mill. av hvert merke.

Endelig vil det meget omtalte Little Norway-merke fra Canada bli utsendt. Dette merke ble trykt i Canada under krigen for bruk av de norske styrker i Little Norway, men regjeringen ga ikke sin tillatelse til at det ble utsendt. Det opprinnelige opplag var visstnok 50 000, men et nytt og ganske betydelig tilleggsopplag er bestilt i Canada og vil bli levert av det samme trykkeri som leverte det første opplag. Når merket blir utgitt nå er det vel for å yte de norske flystyrker fra Little Norway en liten honnør for den gode innsats de har gjort i den store kampen.

ORADOUR

EN TYSK SKJENDSELSGJERNING I FRANKRIKE

Historien bak frimerket.

Oradour-sur-Glane var en liten landsby i departementet Haute Vienne, beliggende 22 km. nord-øst for byen Limoges. Den var en av disse fredelige, stille, tilbaketrukne landsbyer som Frankrike har så mange av. I århundreder hadde den ligget ved den lille elva Glane og ikke gjort seg bemerket på noen som helst måte før plutselig en liten krigsbegivenhet gjorde den kjent over hele den siviliserte verden, like kjent som den lille tsjekkiske by Lidice, som også ble svidd av.

Det var den 10. juni 1944 at 3. kompani av 1. bataljon av SS Pansergrenaderregimentet «der Führer», tilhørende den 3 SS Panserdivisjon «Das Reich» var på marsj i distriktene ved Limoges. Ca. 15 km. fra Oradour hadde de franske hjemmestyrker laget en vegsperring med landminer. Under skuddvekslingen ble 4 tyskere såret. Det ble bestemt at den første landsby kompaniet passerte skulle straffes for dette «overfall». Den første landsby var Oradour-sur-Glane.

Den 10. juni var en lørdag. Fra Limoges var kommet flere besøkende. Noen for å tilbringe week-enden, andre for å forsøke å få kjøpt mat. Det var også denne dag at tobakskvoten for juni skulle hentes og mange var i den anledning kommet inn til landsbyen fra de omliggende gårder. Endelig var alle skolebarna samlet på skolen for legeundersøkelse. Kl. 2.15 ankom tyskerne. Borgermesteren får ordre om å møte og blir befalt å samle alle innbyggerne, menn, kvinner og barn, på torget. Alle skal ha med sine identitetskort. Byen er omringet. Ingen kommer ut, men derimot kommer flere inn og går rett i døden. Alle hus blir gjennomført av tyskerne. Da alle innbyggerne er samlet blir de delt i 2 store grupper, kvinner og barn i den ene, alle

menn i den andre. Den første gruppe avmarsjerer til kirken og blir stengt inne der. Den annen gruppe blir delt i 6 mindre grupper og avmarsjert til forskjellige låver. Alle disse mennesker blir massakrert, bare 5 menn fra en og samme låve og 1 kvinne fra kirken unnslipper.

Det franske informasjonsministerium utgir en serie «Documents pour servir à l'histoire de la guerre. Crimes ennemis en France». Som det første bind i denne serie er utkommet: «Oradour-sur-Glane». I denne boken beretter en av de unnslepne, Yvon Roby, 18 år, hva som hendte på den låven hvor han ble puttet inn:

«I den låven hvor jeg ble innestengt befant seg også hjulmakeren Brissand, bakeren Compain og barbereren Morlicras. Neppe var vi kommet dit før tyskerne tvang oss til å fjerne to vogner som stod iverge. 4 soldater ble stående i døren med sine mitraljøser. De snakket seg imellom og lo mens de undersøkte sine våpen. Omtrent fem minutter etter at vi var kommet inn i bygningen hørtes et signal som en eksplosjon og som jeg antar kom fra torget. Soldatene utstøtte et skrik og åpnet plutselig ild mot oss. De første som falt ble beskyttet av de andre som falt over. Jeg kastet meg ned på magen med hodet mellom hendene. Imidlertid riksjerer kulene mot den veggen hvor jeg befinner meg. Støvet og grusen sjenerer pusten min. Sårede skriker og andre roper på kone og barn.

Plutselig opphører mitraljøseilden, soldatene kommer inn, tramper på kroppene som ligger der og skyter med revolver de sårede som de ser beveger seg. Jeg venter med angst på den kule som er bestemt for meg. Jeg er såret i venstre skulder. Omkring meg stilner skrikene, skuddene blir sjeldnere. Tilslutt en stor stillhet, en

tung stillhet, angstmettet, bare avbrutt av noen svake ynk.

Soldatene kaster derpå inn på oss alt de kunne finne av brennbare saker, høy og halm, kvistknipper, stiger etc.

Imidlertid var ikke alle drept. Noen ord ble med lav stemme vekslet mellom dem som ikke var truffet og dem som bare var såret. Jeg snur litt på hodet og får øye på en av mine kamerater. Han ligger på siden i en blodpøl og raller ennå. Vil min skjebne bli den samme? Skritt høres, tyskerne er kommet tilbake. De setter ild på halmen som dekker oss. Flammene sprer seg raskt og hele låven brenner. Jeg forsøker å flykte, men vekten av mine kameraters lik hindrer mine bevegelser. Såret i skulderen hindrer meg dessuten i å bruke venstre arm. Etter fortvilte anstrengelser klarer jeg å komme fri. Jeg reiser meg og venter å få en kule i kroppen, men soldatene er borte.

Det blir vanskelig å puste. Jeg blir oppmerksom på et hull i muren temmelig høyt oppe. Det lykkes meg å komme gjennom det og inn på et annet høyloft. Der finner jeg fire av mine kamerater: Broussaudier, Darthout, Hebras og Borie, som også er unnveket gjennom hullet. Jeg gjemmer meg under noe halm og Borie og Hebras under noen kvistknipper. Broussaudier kryper sammen i en krok. Darthot, som er truffet av fire kuler i lårene og som blør sterkt, ber om å få en plass ved siden av meg. Vi klynger oss til hverandre som brødre. Vi venter med angst og lytter etter enhver lyd utenfra. Ak, våre lidelser var ennå ikke slutt. En tysker kommer plutselig inn, stanser foran den halmhaugen som skjuler oss og setter fyr på den. Jeg holder pusten. Vi gjør ikke den minste lyd, ikke den minste bevegelse. Men flammene slikker meg om bena. Jeg velter meg over Darthout som ligger urørlig. Jeg risikerer et gløtt opp, SS-mannen er borte. Jeg ser Broussaudier gå tvers over loftet. Han har funnet en ny utgang. Jeg følger etter og forfulgt av flammene befinner jeg meg utenfor i nærheten av en kaningård hvor Broussaudier går inn. Jeg følger etter ham. Uten å miste et sekund graver jeg en liten grøft med foten og min høyre hånd. Jeg legger meg ned i den og dekker meg med all slags rask som befinner seg innen rekkevidde. I denne dekning forblir vi i ca. 3 timer, men ilden når også kaningården og røy-

ken blir sjenerende for halsen. Jeg løfter min høyre hånd for å fjerne glørne som falder ned over meg fra taket og svir hodebunnen. Vi må for tredje gang flykte for flammene. Jeg får øye på en trang passasje mellom to murer. Vi trenger oss inn i den, kryper sammen og trekker inn litt frisk luft. Men vi kan ikke være der lenge.

Vi reiser oss og begir oss med forsiktighet i retning av torget. Vi må undersøke om tyskerne har satt ut vaktposter. Broussaudier rekognoserer men ser ingen. Kan vi risikere å passere torget? Et siste blick til høyre og venstre og så hurtig vi kan løper vi i retning av kirkegården. Et tett kratt sperrer oss vegen, men intet kan stanse oss og vi kommer gjennom. Endelig er vi i sikkerhet i en liten krattskog. Vi er så glade over å være kommet fra det med livet at vi omfavner hverandre. Jeg tilbragte natten i en rugaker og kom til mitt hjem i Forêt-Basse dagen etter, søndag kl. 11.»

I kirken, hvor ca. 500 kvinner og barn er innesperret, anbringer tyskerne en kasse sprengstoff, som de ved lunter lar springe. Likene blir dekket med halm og der setter fyr på.

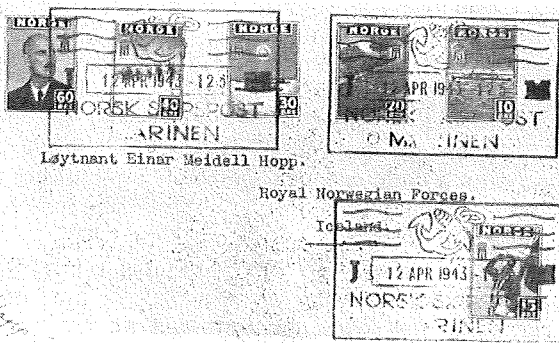
En antar at 850 mennesker ble myrdet i Oradour denne lørdagen. Herav var det 191 skoleelever. I den foran nevnte offisielle franske redegjørelse er 635 av ofrene angitt med navn.

Distriktet hvor denne begivenhet fant sted lå under general von Brodowskys kommando. Han ble seinere tatt til fange, men har ennå ikke innrømmet at han anser denne represalie som kriminell. Han hevder at de ordrer han hadde mottatt gav ham rett til å benytte de metoder han fant for godt til å undertrykke det franske folks motstandsvilje.

Dette er den gamle historie. Når Tysklands interesser skal forsvares er alt lovlig. Da kan en la sivilisasjonen sove og gå tilbake til middelalderens *Furore Germanica*.

Men i frimerkealbumene verden over vil dette lille svarte merke atter og atter fortelle sin tragiske historie. Det vil være som en evig liten flamme, en våken samvittighet, som hver gang et blick blir kastet på det, vil minne om de tragiske begivenheter i Oradour den 10. juni 1944.

Jarle O. Stensdal.

LONDON- FRIMERKENE

Av EGIL MEIDELL-HOPP

Brev med Jan Mayen stemplet.

Med voldsom — men behersket fryd hørte jeg like før julen 1942 at Norge endelig skulle få nye frimerker. Det var nok kommet nye frimerker i Norge under okkupasjonen, men det var jo ikke Norge som ga dem ut. Men den sakte hviskingen jeg hørte dengang, fortalte jo at det var ordentlige frimerker, med motiver som angikk oss og som appellerte til våre virkelige følelser.

Vi var gjerne litt skeptiske når det gjaldt rykter, men jeg trodde på dette, ikke bare fordi jeg var samler og gjerne ville se ønskedrømmer bli til virkelighet, men også fordi det var andre land som hadde gitt ut slike merker, den polske serien hadde vi i frisk erindring. Den kom opprinnelig hit på forholdsvis lovlig måte, iallfall fikk vi kjøpt den hos Holmboe uten at vi var nødt til å hviske i krokene, men det skyldtes kanskje mest at visse personer den gang ikke kjente til den forbryterske side ved polakkenes serie. Seiere ble det stopp for den.

En London-serie var det imidlertid ingen sjanser til å få inn på annen måte enn den vanlige — det gjaldt bare å få fatt i den. Så skrev jeg da et nærsagt tårevetet brev til gutta (det var forresten ufrankert — som det meste av min korrespondanse i krigstiden) og fortalte om Rikets tilstand i filatelistisk henseende samt tigget og bønnfalt dem om å huske på oss med førstedagsbrev og blokker og striper og platefeil og alt til faget hørende. Samtidig anbefalte jeg meg selv som sentralinstitusjon for en underjordisk distribuering av allverdens forbudte frimerker.

Det viste seg siden at jeg allerede var pekt ut til stillingen, jeg var den eneste frimerke«gjerne» de hadde forbindelse med

nemlig. Og da det led forbi årsskiftet ble det en dag meldt at det var kommet «noe fordømmade søppel» til meg, noe som jeg værsgo fikk hente sjøl. Naturligvis ertet de meg og fortalte det var liddeleg farlige saker og da jeg ikke nettopp tenkte på frimerker som «liddleg farlig», hadde gutta stor glede av meg da jeg skulle hente.

Hva gjorde vel den ertingen når jeg var eier av vår egen London-serie — og ikke en enkelt serie, nei, ark på ark av disse herlige oppmuntrende beviser på at tyskerne i Norge måtte føre tofrontskrig. Plutselig følte vi oss ikke lenger alene. Jeg følte meg ikke særlig alene selv i den tiden som fulgte. Jeg hadde fått tusenvis av serier, men det var i helark som skulle stykkes opp og ordnes med 6 verdier i hver serie. Så måtte jeg trille rundt i byen og levere et lite brev her og der. Jeg pakket hver serie i en av de vanlige gjennomsiktige konvoluttene, men slik at forsiden på merkene vendte mot hverandre. Så brettet jeg konvolutten rundt til den var bare så vidt større enn et merke. På denne måten kunne en ikke utenpå se hva det var i konvolutten, det kunne jo være en ørliten fordel om noen absolutt skulle titte i lommen min.

I dag er det vanskelig å forestille seg den gleden vi følte over disse merkene, men den var dyp og ekte nok. Jeg husker enda hvordan det nordiske forbunds formann, grosserer Alf G. Johnsen, lyste opp da jeg stakk en slik liten konvolutt i neven hans oppe ved Tullinløkken. Og det var ikke bare filatelistene som var begeistret, motivene på denne serien måtte vinne gjenklang hos alle nordmenn.

Etterhånden kom det nokså mange ark til meg og jeg måtte snart finne noen som

kunne hjelpe meg med distribueringen. Det viste seg at enkelte frimerkehandlere gjerne ville bistå og overtok flere hundre serier. Gjennom lokalforeninger lyktes det videre å spre merkene ganske langt ut over landet.

Allerede nokså tidlig ble det foreslått — jeg hørte det visst først av disponent T. B. Andresen i «Morgenbladet» — at en burde kreve betaling for seriene og bruke pengene til ideelle formål. Vi fant ut at Jagerfondet og Dronning Mauds minnefond burde tilgode sees og fikk da også inn ganske betydelige beløp til dette formål, det ble betalt opptil hundrevis av kroner for en enkelt serie. For at frimerkeforhandlerne skulle ha noe fast å regne med, ble prisen satt til 10 kroner pr. serie, mens de skulle selge videre for 15 kroner serien.

Jeg sendte en glad melding til Stockholm med den første pengesending, men fikk til svar at norske sedler hadde de mindre bruk for derborte, det som kom inn måtte brukes til den norske virksomheten. Og siden ble da pengene fordelt blant mange slags tiltak på vår hjemlige front.

De overstemplede London-merkene.

Den 19. mai 1943 om kvelden, ble jeg overrasket av en sending London-frimerker som var forsynt med en overstempling og et slags kontrollnummer. Jeg visste ikke hva det var for noe og i medfølgende og seinere brev fikk jeg bare upresise og ufilatelistiske opplysninger (foruten den vanlige ertingen!). Siden spurte jeg om og om igjen, men sant å si så er det ennå svært mye jeg har lyst til å spørre om. Jeg nøyer meg imidlertid med å gjengi et brev jeg fikk etter freden fra Tor Gjesdal, direktøren for Statens Informasjonskontor i London:

Kjære Meidell-Hopp.

Det er meg en glede å bekrefte at av de norske frimerkene som ble framstillet av Den norske Regjering i London under krigen, ble et antall på 5000 serier overtrykket med: «London 17/5 1943» og sendt til Norge som en oppmuntring og hilsen til nordmenn hjemme.

Overtrykningen ble foretatt av De la Rue & Co., som også på vegne av Det Kgl. Handelsdepartement hadde trykket frimerkene, mens utkastene til de seks

verdier i serien var levert av Regjeringens Informasjonskontor ved tegneren Johan Bull og redaktør Per Bratland.

Videre kan jeg bekrefte at samtlige 5000 serier av kontoret ble sendt via den norske presseattasje i Stockholm med anmodning om videresending til deg personlig, for at du — som i norske pressekreter utenlands bare ble omtalt som «Frimerkesamleren» — skulle kunne få spredd dem på beste måte utover landet både til andre frimerkesamlere og øvrige interesserte.

Med hjertelig hilsen og takk for samarbeidet gjennom disse år.

Din hengivne
Tor Gjesdal.

I tilslutning til ovenstående artikkel skal vi få meddele at tidsskriftet i nær framtid vil offentliggjøre en artikkel angående den norske regjeringens frimerkeutgaver i England bygget på offisielle dokumenter.

Oslo Filatelist Klub.

Oslo Filatelist Klubs møter og klubbaf tener vil i 1946 bli holdt i Høires Hus, 6. etasje, Stortingsgt. 20, Oslo. Møtene begynner kl. 19,30 og klubbaf tenerene kl. 19.

Møter holdes 21. januar, 4. og 18. februar, 4. og 18. mars, 1. og 15. april, 6. mai, 3. juni, 5. august, 2. og 16. september, 7. og 21. oktober, 4. og 18. november, 2. og 16. desember. Tid og sted for sommermøtet vil bli kunngjort seinere på vanlig måte.

Klubbaf tener holdes 14. og 28. januar, 11. og 25. februar, 11. og 25. mars, 8. og 29. april, 13., 20. og 27. mai, 9., 23. og 30. september, 14. og 28. oktober, 11. og 25. november, 9. og 23. desember.

Generalforsamlingen holdes etter særskilt innkalling i forbindelse med møtet 18. februar.

Til samlerne.

Jeg anmoder herved eiere av større general- og spesialsamlinger fra Europa og eller oversjøiske land om velvilligst å sette seg i forbindelse med meg. Oppgi land eller områder og om De er villig til å låne ut merker til tidsskriftet for klisjeer.

Redaktøren.

Liste over norske skips poststempler under verdenskrigen.

Liste 1: Skip som fikk sine stempler utlevert ved Northraships London kontor.

Skipets navn	Skipets post nr.:	Stamps supplied, No. of sets:	Skipets navn	Skipets post nr.:	Stamps supplied, No. of sets:
Ara	14		Fagerbro	113	
Avance I	85	20	Fernmoor	127	
Abraham Lincoln	111		Fridtjof Nansen	201	
Ask	29	5+5+5+5+5	Ferncourt	204	
Astrid	212		Fenja	221	
Anna Odland ...	224		Ferncliff	226	
Alf Lindeberg	229		Fernbrook	227	
Arosa	161		Fernplant	228	
Alaska	140		Fjordaas	166	
Bergensfjord ...	7		Germa	32	
Bestum	11	20+4+15	Gaston Micard	34	
Brisk	16	50	Gallia	72	
Brimanger	26		Granfoss	130	10
Brajara	33		Gudrun	132	5+40
Brant County ...	63		Galtesund	126	
Bjerka	99	6+10+5	Grey County ...	144	
Bolista	80	10+10	Gausdal	207	
Borgholm	106		Glarona	208	
Bonde	108		Gabon	115	
Balder	129		Gudvor	149	
Bajamer	46		Geisha	151	
Brage	206		Hestmanden ...	3	10
Borgfred	217		Haakon Hauan	47	
Bomma	222		Henrik Ibsen ...	83	20
Balduin	136	30	Hjalmar Wessel	107	
Bestik	59		Høyanger	123	
Brønnøy	139	10	Hiram	211	
Belinda	146		Heien	148	
Bencas	241		Heimgar	61	
Britainsea	247		Heire	118	
Betancuria	248		Hoegh Silvercloud	242	
Columbia	8		Ivaran	2	
California Express	71		Iron Baron	49	
Corvus	131	100	Ingria	67	
Chr. Th. Boe ...	214		Isbjørn	117	
Carmelfjell	215		Jernland	101	10
Drammensfjord	135		Kong Sverre ...	6	
Egda	39		Kaldfonn	51	
Erica	82	5	Katy	124	
Emma Bakke ...	92		Kong Haakon VII	112	
Elg	125		Kronprinsessen	202	
Elizabeth Bakke	218		Kirsten B	246	
Fernwood	58		Lysaker IV ...	1	30
Fernbank	93		Leka	57	
Fjordheim	74		Lauritz Swensson	66	
Frode	97		Lysaker V	79	10
Frontenac	100		Lom	84	

Skipets navn	Skipets post nr.:	Stamps supplied, No. of sets:
Lago	103	
Lysland	68	5
Lind	44	
Lista	122	
Lisbeth	70	
Lyra	128	
Måkefjell	5	
Marita	9	30+35+5
Mosdale	25	
Mathilda	50	
Munin	96	
Montevideo	121	
Molda	145	
Marpesia	200	
Marie Bakke ..	225	
Minerva	147	
Marit II	138	2+5+20
Møysalen	249	
Norvarg	10	
Norlom	30	
Nueva Granada	37	
Norbryn	53	
Novasli	64	
Norsktank	102	
Norelg	105	
Norholm	203	
Norsol	210	
Norheim	116	
Norhauk	162	
Nova	60	
Nyholm	183	10+
Noreg	240	
Nyco	244	
O. B. Sørensen	89	5+50
Orania	95	
Petter II	28	30+30
Petter	41	
President de Vogue	42	
Ruth I	17	50
Ringen	31	
Ravnefjell	52	
Royal	81	20
Raftsund	88	20
Sir James Clarke Ross	4	
Sigrid	12	
Sado	13	
Scebeli	19	
Slemmestad ...	36	
Spes	38	10+5
Stigstad	48	
Solhavn	55	10+10
Sneland I	65	

Skipets navn	Skipets post nr.:	Stamps supplied, No. of sets:
Skaraas	73	
Spurt	86	20+5+5+1+10+2
Spica	87	
Snar	104	
Skiansfjord ...	109	
Skandinavia ...	110	
Sirehei	69	
Selvik	114	
Sandviken	213	
Samuel Bakke	216	
Sevilla	223	
Suderøy	170	
Sommerville ...	137	
Tijuca	18	
Tungsha	21	
Tropic Star	22	
Tai Shan	24	
Thorstrand ...	27	
Troubadur	35	
Topdalsfjord ...	40	
Trondheim	54	
Tigre	56	
Tore Jarl	90	
Trondanger ...	205	
Titania	209	
Talisman	219	
Tordenskjold ...	150	
(Trondheim)		
Titanian	77	20+1+10+10
Tres	165	
Tatra	245	
Vigsnes	15	100+20+5
Washington Express	20	
Villanger	91	
Vest	94	
Vestmanrød ...	133	
Velma	43	
Viva	134	
Vav	220	
Velox	141	10
Ørnefjell	250	

Abonnement på

Nordisk Filateli og Svensk Filatelistisk Tidsskrift kan fremdeles tegnes ved innsendelse av kr. 6.— i postanvisning til postboks 46, Høvik. På postanvisningen må alltid anføres hvilket tidsskrift innbetalingen gjelder.

EN MILLION FRIMERKER *Av Alexander Viktorov.*

Den nøklen som Saveli Solovyov åpnet den store jerndøren med kunne godt ha passet til porten på en gammel festning. Vi gikk inn i Kommunikasjonsmuseets filatelistiske avdeling hvor en av verdens største frimerkesamlinger oppbevares. Tusener av sovjetrusiske frimerkesamlere drømmer om å tilbringe en time eller to der. Over 1 000 000 frimerker oppbevares i museet. Femogseksti tusen frimerker fra forskjellige land er oppbevart i 41 album. Frimerkesamlingen er Kommunikasjonsmuseets stolthet og særlig Saveli Solovyovs, en ivrig filatelist.

Saveli Solovyov er en tidligere telegrafist som har arbeidet i postverket i 45 år. Før han kom til Leningrad arbeidet han i mange år i Irkutsk. Han ble ansatt ved Kommunikasjonsmuseet i 1933 og har seinere vært leder av den filatelistiske avdeling. Å samle frimerker som gjenspeiler historien, de sosiale og økonomiske forhold, kriger etc., ble hans hobby. Til tross for sin høye alder begynte den tidligere telegrafist å lære engelsk, fransk og tysk.

Saveli Solovyov og Boris Kosterin, en annen ivrig filatelist ansatt ved museet, fyllte sin samling med frimerker fra alle verdens land. Da samlingen nådde 1 000 000 eksemplarer syntes de to filatelister at de hadde gjort et godt stykke arbeid.

Nasihordene angrep Sovjetunionen på en forederisk måte. Det ble en alvorlig tid for Leningrad. Den første innskyttelse var å evakuere Kommunikasjonsmuseet, men denne tanke ble oppgitt. Savely Solovyov forble i den beleirede by for å passe den verdifulle samling. Hans venn Boris Kosterin døde under beleiringen. Solovyov selv kunne knapt stå på beina på grunn av avmagring. Han oppholdt seg inne i det uoppvarmede museum mens granatene eksploderte utenfor.

I Leningrad er det igjen blitt normale forhold, men Saveli Solovyov fortsetter å bo i museet. Han har glemt sin leilighet i Khalturingaten. Hans kone, Wilhelmina, besøker ham hver dag, og har for lenge

siden holdt opp med å forbauses over hans hobby.

Mens vi holdt på å bla gjennom albumene kom en funksjonær inn med flere pakker nye frimerker utgitt av Folkekommisariatets kommunikasjonsavdeling.

Solovyov viste oss frimerker som museet hadde mottatt fra Verdenspostforeningen. Her var frimerker fra Abyssinia med portrett av Negus, fra Frankrike, utgitt i anledning av en jernbanelinjes 100-års jubileum, fra Storbritannia, Kina, Ungarn, Bulgaria, Italia, Sverige etc.

«Under krigen samlet vi 4000 Sovjetfrimerker som gjenspeiler krigsbegivenheter, historiske foretagender utført av sovjet-offiserer og soldater og befrielse av våre byer,» fortalte Saveli Solovyov oss. «Mere enn 2000 frimerker kom fra Sambandsstatene, Storbritannia, Sverige Belgia, Tyrkia og andre land.»

Den gamle filatelist viste oss fire frimerker som nettopp var kommet fra Luxemburg. Brevet som kom samtidig med merkene var undertegnet av René Blum, en representant for den luxemburgske regjering. Der stod: «Til minne om frigjøringen av hertugdømmet Luxemburg har min regjering nylig utsendt en serie frimerker, de såkalte «frigjøringsmerker». Ved dette høve anser Luxemburg det som sin plikt å uttrykke sin taknemlighet likeoverfor Sovjetunionen, dens berømte leder og den røde hær, som gjennom sine mange ofre i høy grad har bidratt til invasjonstroppenes nederlag og til frigjøringen av det Luxemburgske folk.»

«Frigjøringsmerkene» er tilegnet Sovjetunionen, Storbritannia, Sambandsstatene og Frankrike. Hvert frimerke har to datoer: 10. mai 1940 (dagen for Luxemburgs okkupasjon) og 10. november 1944 (dagen for frigjøringen). Det merke som er tilegnet Sovjetunionen bærer republikkens emblem, en 5-takket stjerne og en sovjetsoldat som slår ned en slange med et sverd.

Nye frimerker fortsetter å strømme inn til Kommunikasjonsmuseet. De kommer i pakker med poststempler fra mange land og byer.

Vår frimerkeutgave i London.

En av våre svenske forbindelser har oversendt oss to nummer av det svenske tidsskrift «*Filatelija*». Dette tidsskrift utkommer med 4 nummer pr. år, og utgis av firmaet Gösta Sahlin, Stockholm. De oversendte nummer er nr. 1 og 2 for 1943 og de inneholder en del artikler og uttalelser som vi mener det vil være av interesse for norske filatelister å kjenne nærmere til, særlig i forbindelse med de artikler vi vil bringe om Londonutgavene i nær framtid, bygget på offisielle oppgaver og dokumenter. Bladet sier at det bare ser på saken fra filatelistisk synspunkt, samtidig som det hevder at «om Ni hyser forhoppningen att märkena komma att bli katalogiserade under Norges frimärken, blir Ni säkerligen besviken».

Nu har jo situasjonen forandret seg en del siden 1943. De myndigheter som firmaet Sahlin anså som de eneste «lovlige norske» er forsvunnet fra horisonten, og med dem sansynligvis også firmaet Sahlins syn på vår Londonutgave. På den annen side har vi all grunn til å være herr fil. lic. Viking Källström, første aktuarie hos Kommerskollegium, forbunden for at han allerede på et så tidlig tidspunkt klart sa fra og satte tingene på sin rette plass.

DET FRIA NORGES MÄRKEN

«Tag avstånd från dyliga spekulationer»,
säger Oscar Kræpelin.

Norges landsflyktiga regering i London kommer att i likhet med polska regeringen i London utgiva en serie frimärken. Vi anse, att frimärken för att kunna anses officiella, *ovillkorligen måste ha kurserat inom egna landet*. Om det t. ex. gjordes ett strandhugg på norska kusten, och märken, som medförts, då sattes i kurs, kunde dessa anses som officiella ockupationsmärken. *Men då märkena nu endast kursera mellan norska fartyg, komma de aldrig att bli godkända som officiella norska frimärken*. Om alla Norges fartyg skulle sänkas utom motorbåten A och motorbåten B, och en serie sattes i kurs vid brevväxling mellan endast dessa två fartyg, skulle då denna serie räknas som officiell norsk serie?

Marknaden översvämmades under förra världskriget av tvivelaktiga sedermera ej katalogiserade emissioner, vilka betalades med höga priser. Några exempel: stads-postmärken från Polen, Hollands interneringsmärken för belgiska soldater, märken från Koritz, Erseka, röda korsmärken från Montenegro m. fl. Helt säkert kommer även under det nu pågående kriget åtskilliga emissioner att dyka upp, vilka sedermera varken komma in i katalogen eller i albumet.

Beträffande de norska märkena ligger saken så till, att enligt vad Pressekontoret på norska legationen i Stockholm meddelat Filatelija, en stor frimärksfirma i London av den landsflyktiga regeringen

fått hand om märkenas distribution. I varje land skall antages en firma, som engrosförsäljare och denna i sin tur skall förse de olika detaljhandlarna.

Sällan har vi sett ett mera tydligt *geschäfft*, uteslutande riktat mot filatelisternas portmonnär!

På begäran anskaffar även Firma Gösta Sahlin dessa märken, men hänvisar till, vad som anförts här ovan. Enligt vår uppfattning är det varje frimärksaffärs och filatelistisk tidskrifts skyldighet att medverka til, att filateliien föres in på rätta banor, och vi äro förvissade om, att det gamla ordspråket: *ärlighet varar längst*, kommer att stå sig!

Köp gärna «den norska regeringens privatpost», men om Ni hyser förhoppningen, att märkena komma att bli katalogiserade under Norges frimärken, blir Ni säkerligen besviken. Ett måste dock fastslås, att märkena komma att bli intressanta tryckalster från detta världskrigs dagar.

Sist be vi uttryckligen få framhålla, att vi helt naturligt endast ser saken ur filatelistisk synpunkt, den enda, som denna tidskrift har interesse för.

*

I februarinumret togo vi avstånd från de frimärken, som utgivits av Norges landsflyktiga regering i London. Sedan dess har så många synpunkter ytterligare framkommit, at vårt avståndstagande visat sig synnerligen motiverat, och följande uppgifter skola säkerligen intressera våra läsare.

En Stockholmsfirma, Frimärkshuset, telegraferade till regeringen i London och beställde ett parti av ifrågavarande mär-

ken, men hänvisades til norska legationen i Stockholm. Hos denna legation kan nu vem som helst köpa märkena, men man måste köpa minst 500 serier för svenska kronor 975.—. Som pålydande värdet är 1.75 norska kroner, måste man först betala en norsk krona lika med en svensk och sedan dessutom 20 öres överpris per serie.

Norges legation här i Stockholm har således öppnad frimärksaffär!

Frimärkena måste köpas på kontrakt.

Vid köp av frimärken måste följande avtal undertecknas:

Kjöpekontrakt. köper herved på följande villkor av den Kgl. norske Legasjons handelspolitiske kontor 500 serier frimerker utgitt i London av det Kgl. norske Handelsdepartement.

1) Kjöpesummen utgör sv. kr. 975:— hvorav sv. kr. 875:— tilsvarende sv. kr. 1.75 pr. serie betales til Legasjonen ved overtagelsen. Sv. kr. 100:— tilsvarende sv. kr. 0.20 pr. serie stilles til disposisjon for insamling till fordel for Norge senast 4 uker efter overtagelsen.

2) Frimerkene skal i handelen til en detaljpris av sv. kr. 2.25 pr. serie inkl. omsetningsskatt. Merkene skal tilbyes til denne pris uten villkor av noen art.

Stockholm
Den Kgl. norske Legasjone
Handelspolitiske Kontor
Ifølge fullmakt.

Vad sekr. Nylund i Generalpoststyrelsen framhöll

Vi ha haft ingående samtal med sekr. T. Nylund i Generalpoststyrelsen, och framhöll denna bl. a. att, om en försändelse kommer från ett land, som godtagit åsatta frankotecken, godtagas dessa även av svenska postverket, att om man i Sverige frankerar med dessa märken med adress til ex. ett norskt fartyg, godtagas ej desamma som giltiga frankotecken, att märkena ännu ej den 5 mars tillställts Generalpoststyrelsen och att ej heller något som helst meddelande ingått från Världspostföreningens internationella byrå i Bern betr. desamma.

Till sist framkastade vi frågan: «Om medlemmarna i den norska regeringen i London skulle bli oense och dela sig i t. ex. två grupper, och bägge dessa utgav

frimärksserier, skola då bägge dessa serier godtagas av svenska postverket?»

Svaret blev: «Ja, om desamma godtagits av det land från vilket försändelsärna komma, äro vi skyldiga att vidarebefordra.»

Vilka perspektiv öppnar sig ej! En samlare frankerar ett brev med tre stycken uppsalaefterskrifningar (se Filatelias novemhernummer 1942 sid. 17). Svenska postfunktionärer observerar ej detta, som bekant har sådant hänt upprepade gånger, brevet går till en mottagare i utlandet och skall vidarebefordras till denne av det utländska postverket. Vilka rariteter kan man ej förskaffa sig!

Av detta anförda torde tydligt nog kunna framgå, att det är en avsevärd skillnad mellan det, som erkänns postalt och det som kan erkännas filatelistiskt.

Hur komma de utländska katalogerna att ställa sig?

Komma dessa londonnorska märken att upptagas i kommande kataloger, har mången frågat oss.

Man kan då utgå ifrån att märkena fullständigt jämföras med dem, som i dec. 1941 utsändas i London av den landsflyktiga polska regeringen. Dessa ha ej upptagits, enligt vad vi kunna finna, varken i 1943 års Michel eller Yvert. Den sistnämnda katalogen är som bekant synnerligen noggrann med vad som införes, och som exempel kan framhållas, att våra svenska militärmärken ej upptagits.

Zumstein omnämner de polska under rubriken: «Polsk regering i London.» Dessa märken, som på sin tid fick en mycket god reklam i bl. a. svenska dagspressen, blevo emellertid ett lysande fiasko.

Betr. de två andra stora tyska katalogerna, Senf och Froede kan man vara tämligen övertygad om, att de skola följa samma riktlinjer som Michel.

Den danska Standard-katalogen omnämner ej de i England utkomna polska märken, och torde man följa samma riktlinjer betr. de norska.

Afakatalogen upptager ej Polen bland de införda länderna. Men får man väl förutsätta, att de bägge danska katalogerna iakttaga samma ståndpunkt även beträffande dessa londonnorska.

Betr. de stora engelska och amerikanska katalogerna vet man ingenting. De före-

komma för övrigt så sparsamt här i landet, att deras värderingar sakna praktisk betydelse.

Ett frimärke måste kunna köpas och kursa i egna landet.

Filateliskt måste fastslås, att, för att ett frimärke skall anses vara ett lands frankotecken, detsamma skall kunna köpas och skall kunna kursa inom det land för vilket det skall vara representant.

Ser mindre nogräknande frimärksutgivare, att samlarna hoppa på vad som helst, ha vi nog snart serier, som endast »kursas» mellan u-båtar och flygmaskiner. Det gäller följaktligen för filatelisterna att med sunt omdöme värna sin hobby, så att densamma ej sjunker ner till rena skojet.

Slutligen vilja vi framhålla, vad en för sina sunda åsikter känd filatelist för någon tid yttrade: »Stämplade på helt brev ha dessa norska londonmärken givetvis ett filatelistisk värde, men obegagnade äro de rena makulaturen.»

Nedanstående artikel har Filatelia erhållit från fil. lic. Viking Källström, förste aktuarié hos Kommerskollegium. Artikeln införes med största nöje, och detta oaktat att de framhållna synpunkterna i många hänseenden avvika från våra egna. Men Filatelia är nu en gång för alla en publikation, där olika åsikter gärna få ta ett nappatak med varandra och den insända artikeln införes i original utan någon som helst ändring

Då hittills gjorda uttalanden beträffande de norska exilregeringens nu utkomna frankotecken varit både kortfattade och ensidiga men frågan har principiell räckvidd, kan en närmare belysning av densamma vara på sin plats. Detta ej tala om någon allmänt vedertagen mening minst därför, att man säkerligen icke kan i saken bland den stora skaran av filatelister. Vid dylik diskussion bör man icke framföra affärs- eller känslobetonade synpunkter utan söka bilda sig en objektiv sett hållbar uppfattning på basis av föreliggande fakta.

Först något om den rättsliga bakgrund, mot vilken saken måste betraktas. Vem tillkommer rätten att emittera statliga frankotecken för postalt bruk? Postverken kan det svaras, men dessa utöva alla

sina funktioner, således även utgivandet av frimärken, enligt bemyndigande av vederbörande regering. I övrigt föreligga ju betydande olikheter från land till land beträffande bl. a. de centrale postmyndigheternas ställning i förhållande til resp. chefsmyndighet och därmed deras rörelsefrihet. Vad exempelvis Norge angår har denna frihet varit ganska begränsad och dess poststyrelse närmast att anse som en avdelning inom handelsdepartementet. Det ligger något vid sidan av ämnet att gå närmare in på det nuvarande världskrigets följevärkningar i allmänhet postalt och filatelistisk sett. För Norges del har kriget som bekant medfört, att landet kommit att begåvas med två riksstyrelser, dels den lagliga — även av Sverige alltjämt erkända — landflyktiga regeringen med säte f. n. i London, dels en provisorisk, på ockupationsmakten stödd regim med säte i Oslo. Norska regeringen i England åtnjuter där s. k. exterritorialrätt och har en efter förhållande fullt organiserad förvaltningsapparat, inom vilken de postale ärendena omhänderhas av handelsdepartementet. Om rättskapaciteten såhunda, såsom här, är oomtvistlig är det sedan givetvis helt likgiltig, på vilken ort och under vilka former etc. en regering låter emittera och distribuera sina frankotecken.

Men, invänder man, »London-regeringens» märken kunna ju ej kursas i Norge. Anmärkningen är likväl riktig endast om man begränsar synfältet till det vid Skandinaviska halvön knutna geografiska begreppet Norge. För en filatelist måste dock den postala synpunkten vara avgörande, och härvid bör generellt erinras om, att till ett visst lands postområde räknas bl. a. alla landets fartyg i landet tjänst (förande landets flagg), då de befinna sig på internationellt vatten. De svenskar, som under forna lyckligare tiden deltagit i en kryssning med ex. Grips-holm, ha nog i allmänhet fått detta faktum klart för sig. I dylikt fall är det ej ens nödvändigt med något särskilt »postkontor» ombord. Då den på världshaven nu sysselsatta norska handelsflottan alltjämt torde vara världens fjärde i storlek, behöver man knappast frukta att de kommande märken ej skola få någon användning inom Norge i postal mening, även om de icke skulle bli nyttjade på Jan Mayen eller regeringsförsändelser från

London, från norska förläggningar i Canada etc.

Visserligen kan det filatelistiskt sett verka förvirrande och onödigt med två olika postförvaltningar, emitterande frankotecken, som samtidigt, kursera i olika delar av et visst land, men et dyligt förhållande är ju ingen nyhet (jfr. ex. Spanien under inbördeskriget på 1930-talet). Anlägger man en rent rättslig synpunkt på den här berörda frågan kan det sägas, att det i själve verket finnes välgrundad anledning at anse av den lagliga norska regeringen utgivna frimärken som mer legitima samlarobjekt än de märken som Quisling-regimen frikostigt emitterat. Man kan dock knappast begära, att filatelister i gemen i dylika fall anlägga en alltför «formaljuridisk» synpunkt. Däremot hoppas författaren till dessa rader, att han med dem lyckats klargöra, att *ur sund filatelistisk synpunkt inga som helst betänkligheter eller invändningar kunna resas mot den lagliga norska regeringens*

frimärken, vilka ju dessutom ha åsatts ett facilt pris.

Till sist må nämnas, at författaren har goda skäl tro, att den uppfattning i den diskuterande frågan, som ovan framförts, även är förhärskande bl. a. på högre ort inom generalpoststyrelsen.

*

En litan fråga till den ärade insändaren. Visserligen är Gripsholm och ett norskt fartyg svenskt resp. norsk område, men anser även insändaren, att Banérgatan 37, Stockholm, där norska legationen är installerat och som är det enda ställe, där man kan inköpa märkena, för norskt territorium?

, Red.

Vi håper at herr Sahlin i mellomtiden har fått svar på dette spørsmål, hvis ikke tror vi en henvendelse til f. eks. det svenske utenriksdepartement skulle kunne gi et godt resultat.

Den norske fjeldpost.

I en artikkel om Norges Bypostmerker som for en tid siden stod i Norsk Filatelistisk Tidsskrift gjorde herr Sanness også en kort henvisning til et mystisk lite rødt merke med innskriften: «Fjeldpost 3 skill.» og spurte om noen av leserne kunne gi noen opplysninger om dets historie. Også jeg har i lang tid stått rådvill like overfor dette merke, eller rettere sagt merker, for der er to typer, og jeg vil derfor fornye herr Sanness appell om opplysninger.

I England, hvor beklageligvis så få frimerkeentusiaster har kjennskap til det norske språk, er jeg flere ganger blitt foreslått at merkene måtte være en militærutgave, og at «Fjeldpost» skulle ha noen forbindelse med «Feldtpost». Jeg tror imidlertid at det er helt klart at vi virkelig har å gjøre med en «Fjeld-post» som var igang, eller som ble planlagt, over en fjellrik innlandsrute, istedenfor sjøvegen. Det er blitt meg foreslått at både Trondheim og Bergen kunne ha vært scenen for en slik rute, men det samme kan en si om nesten hvilken som helst by ved de norske fjorder.

Jeg har selv to eksemplarer av merket som illustrasjonene viser. Tegningen og innskriften er den samme på begge, men bakgrunnen er ganske forskjellig. På det ubrukte merke består den av små punkter med regelmessig avstand og av en brungrå farge. Det brukte merke har en liknende bakgrunn i midtpartiet, men plassen mellom det indre og ytre rektangel er fylt med et komplisert arabeskmønster i den samme brungrå farge. Innskriften er i karmin, mens papiret selv er grålig.

Det fiolette stempel på det brukte eksemplar er helt ulikt et hvert annet norsk stempel jeg kjenner, men posthornet i tegningen synes å peke hen på at denne post i det minste hadde noen slags offisiell sanksjon.

Jeg vil være overordentlig takknemlig hvis noen av leserne kunne gi meg opplysninger om disse besynderlige merker, om hva de ble brukt til eller hva det var hensikten å bruke dem til.

R. King-Farlow.

54, Clifton Hill, London N. W. 8, England.

Streif av SAMBANDSSTATENES SAGA

3 foredrag holdt i Bærum Filatelistklubb

Fortsatt fra nr. 12 1945.

En skulle tro at utfallet av denne krigen var gitt på forhånd i betraktning av Englands store overmakt, men på den annen side var de tvunget til å slåss på fremmed jord, langt borte fra hjemlandet, og krigsskueplassen spendte over umåtelige, gravgrendte landområder der det var vanskelig å ta seg fram mange ganger for de tungtbevæpnede troppene med alt trosset de måtte føre med seg.

Når sluttseiren ble amerikanernes, skyltes dette foruten den verdifulle hjelpen de fikk fra utlandet, især Frankrike, også at de forstod å velge øverstbefalende, som ventelig var den eneste som hadde betingelser for å fylle dette vervet. Den 15. juni 1775 ble George Washington gitt overkommandoen for de forente kolonitropper som da omfattet 16 000 mann (260). Washington var egentlig ingen framrakende hærfører og måtte døyve mange nederlag, men han eide andre karakteregenskaper, som var like verdifulle, nemlig kaldblodighet, mot og framfor alt en enestående utholdenhet, som gjorde at han aldri gav opp selv om stillingen var nokså fortvilet.

Washington overtok kommandoen over troppene av ren fedrelandskjærlighet og av slo å motta lønn. Troppenes utrustning og moralske innstilling var nærmest preget av tilfellosheter. Uniformer fantes det ikke og heller ingen disiplin. Soldatene kom og gikk som det falt dem inn, og rømninger hørte ikke med til sjeldenhetene.

Ildåpen sin fikk både Washington og armeen hans ved Bunkers Hill under forsøket på å innestutte engelskmennene i Boston. Hjemmesoldatene måtte riktignok bite i gresset ved dette høve, men fikk likevel vist fienden at det var godt to i dem. Seinere fikk de full oppreisning og

kunne notere seg for en rekke seire som gav dem selvtillit. Bl. a. inntok de byen Trenton, der over tusen tyske leiesoldater måtte gi seg over. En uke seinere fikk Princetown samme lagnad.

Denne krigen fostret en rekke helter, som skulle bli til stor gagn for frihets-saken. En av dem var Nathaniel Greene. (351). I brodden for en flokk på tusen frivillige fra Rhode Island gikk han tidlig med i krigen. Greene hørte til en søskenflokk på åtte barn, og far hans var en sterkt religiøs og belest mann, som likevel hadde god sans for det røynlige. Foruten å være en framifrå predikant var han også gårdbruker, smed og møller. Da slaget ved Lexington fant sted var Greene blitt kaptein, men da han fikk høre at engelskmennene hadde trukket seg tilbake, fant han det unødvendig å komme sambandsfellene sine til hjelp. I stedet reiste han hjem til Rhode Island for å innta plassen sin i rådsforsamlingen. Men det varte ikke lenge før fedrelandet fikk bruk for ham igjen, og under krigshendingene gjorde han seg så fordelaktig bemerket at han steg snøgt i gradene. Først ble han tilsatt som general i den Rhode Islandske brigade, og etterpå ble han forfremmet til brigadegeneral for de samlede hærstyrker. Nathaniel Greens strålende innsats og smålatne atferd skaffet ham ikke bare soldatenes hengivenhet, men også Washingtons største tillit.

Til sjøs hevdet amerikanerne seg bra, og selv om stridsflåten deres var både fåtallig og avlegs i sammenlikning med engelskmennenes kampøvede marine. Den amerikanske flåten omfattet som regel kaperskuter, som ofte gjorde det temmelig hett for motstanderen. En av de mest navngjetne sjøheltene var Paul Jones (352), som hadde kommandoen ombord

på et gammelt og utrangert fransk skip «Bonhomme Richard». Med dette fartøyet klarte han å ødelegge den britiske fre-gatten «Serapis».

Under krigen ble alle tretten koloniene forlikt om å rive seg løs fra moderlandet, men under møtene i kongressen rådde det stor usemje om mange ting, som det gjerne gjør i riksforsamlinger. Særinter-ressene tørnet ihop, og selv om alle var sams om målet, skortet det på samhold når det gjaldt midlene. Omsider kom målsmennene så langt at uavhengighets-erklæringen kunne underskrives av samtlige tretten kolonier. Dette gikk for seg den 4. juli 1776 og utløste en voldsom jubel og begeistring over hele landet. I Philadelphia ble denne høytidelige handlingen varslet ved klokkeringing fra kirken, og frihetsklokken «Liberty Bell» (268) blir fremdeles vernet om som en nasjonal helligdom. De forente kolonier i Nordamerika var nå dannet om til De Forente Stater.

Imidlertid gikk krigen sin gang, og trass i mange seire som bar bud om stor taperhet og offervilje, var stillingen i det store og hele alvorstung for amerikanerne. Ved Long Island led de et sviende nederlag og etter dette var Washington helt på det uvisse med omsyn til fiendens åtaksplaner. For å prøve å finne ut av disse, meldte en av offiserene hans seg som frivillig. Det var den 21 år gamle Nathan Hale (256) som ville prøve å snike seg innenfor de britiske linjene, forkledd som indianer. Dette dumdristige vågestykket mislyktes, for idet kaptein Hale var på tilbakevegen ble han oppdaget og grepet.

Han ble ført fram for den britiske øverstkommanderende, general Howe og under forhøret gjorde Hale ikke noe forsøk på å dølge navnet eller stillingen sin i den amerikanske hæren. Han tilstod også rett ut at han var kommet for å spionere ut fienden. Neste morgen skulle han henges, og de siste ordene han sa før repet ble lagt rundt halsen på ham var: Jeg beklager at jeg bare har ett liv å ofre for fedrelandet.

I den første tiden som fulgte etter uavhengighetserklæringen foregikk det en rekke kamphandlinger, som bragte Washington nederlag og motgang. Som jeg nevnte led han et bittert nederlag ved Long Island, der engelskmennene hadde landsatt en overlegen styrke, som vesentlig bestod av tyske leietropper. Washington så seg tilslutt nødsaget til å trekke seg tilbake, og dermed kunne fienden rykke inn i New York. Denne byen holdt engelskmennene så lenge krigen varte. Nå hadde general Howe sin store sjanse til å vinne en avgjørende seir over amerikanerne og dermed få slutt på krigen, men hans sendrektighet førte til at Washington kom seg unna og fikk høve til å samle styrkene sine igjen. Han trakk seg tilbake til White Plain og slo opp hovedkvarteret sitt her. Under den fortsatte forfølgning nærmet to engelske divisjoner seg om morgenen den 28. oktober 1776 med Clinton og von Heister som anførere. Da disse var kommet tre kvartmil fra White Plain, fikk de øye på troppene til Washington i full slagorden. Det var mangmenter styrker som her tørnet sammen, nemlig 13 000 på hver side. Amerikanerne ble utsatt for en kraftig, men lite virkningsfull ild der de befant seg på toppen av de bratte og berglendte høydene. Men de besvarte ilden så godt de kunne med de tre feltkanonene de rådde over (269). Britene forsøkte seg så med en omgående bevegelse langs foten av høydene, som de stormet i kuleregnet fra motstanderen. Til å begynne med så det ut til at amerikanerne skulle få overtaket, men så fikk fienden unnsetning av to regimenter som var nådd til toppen ved hjelp av en lettere adkomstveg. Disse gikk nå til åtak i flankene, og sjefen for de amerikanske styrkene fikk på den måten en tredobbel overmakt å kjempe mot. Han bestemte seg derfor til å trekke seg tilbake til hovedkvarteret.

(Forts.)

Junior-SAMLEREN

FOR JUNIORER AV JUNIORER

TIL LESERNE!

Vi ønsker alle våre lesere et godt nytt år og håper at filatelen vil blomstre like meget i det nye år som i 1945.

Vi håper at dere er fornøyd med innholdet av Junior-Samleren. Men, hvis dere ikke er det kan vi bare fortelle dere at *det* er deres egen skyld. Vår oppgave (det er to av oss) er nemlig bare å ordne, sortere og kommentere det stoffet *dere* sender inn til oss. Det er ikke meningen at vi hver eneste gang skal skrive alt stoffet alene. — Tittelvignetten er «For Juniorer av Juniorer». Det betyr ikke at det bare er de som redigerer Junior-samleren som skal skrive alt stoffet, men at alle juniorer som leser spalten skal skrive til oss om alt vedrørende frimerker. Vi tar meget gjerne imot små beretninger om de forskjellige klubbers arbeid også. Som det nå er vet vi jo ikke engang om dere leser spalten, men vi vet meget godt at redaktøren for Norsk Filatelistisk Tidsskrift har særdeles god bruk for Junior-samlerens spalteplass. Så hvis vi ikke ser at flere interesserer seg for den, overlater vi bare all spalteplassen til redaktøren, som sikkert har noe han kan benytte den til.

Dere er heller ikke noe særlig flinke til å besvare konkurransene, men vi håper at dere nå vet hva dere har å gjøre. Nemlig å sette dere ned og skrive et bidrag eller sende inn løsning på konkurransene i tidsskriftet. Ellers vil det ikke bli noen Junior-spalte i tidsskriftet i det hele tatt, og det ville jo være synd — —

Adressen er som før: Norsk Filatelistisk Tidsskrift «Junior-samleren». Boks 46, Høvik.

INNLEVERINGEN TIL KONKURRANSE NR 9

har vi besluttet å utsette til 15. februar 1946. Konkurransen går som dere husker ut på å sette opp på penest mulig måte Offentlig Sak serien, dyptrykk med vann-

merke (Norgeskatalogen 1945 Tm. nr. 29—39.) Dere behøver selvfølgelig ikke å sette opp annet enn hovednumrene. Premiene er et diplom for klasse A 16—21 år og et diplom til klasse B under 16 år.

Returporto til albumsbladene må vedlegges.

NYE NUMMER AV A-B POSTEN

Oslo Filatelist-Klubs Junioravdeling har igjen kommet med noen nummer av klubbens organ «A-B posten». Disse har som de forrige nummer et godt, men kanskje et litt lite varierende stoff.

Vi merker oss særlig artikkelen om Oslo Filatelist-Klubs Junioravdelings historie som er skrevet i anledning av 5 års jubileet for junioravdelingens stiftelse. Dessuten er det to artikler om Danmark og det danske juniorarbeidet. Disse artiklene er dobbelt interessante da det viser seg at juniorarbeidet i Danmark er drevet på en helt annen måte enn her i Norge. Ellers klager avisen over altfor liten møtelyst hos medlemmene og for liten interesse for frimerkebytte, de få som kommer, kommer dit som oftest bare for å snakke sammen og det er sjelden å se et frimerke framme, skriver A-B posten. — Det skulle være interessant å høre om andre juniorklubber har de samme problemer.

ETTER DET DANSKE TIDSSKRIFT

«Populær Filateli», ser vi at det i Danmark er besluttet å utgi et særlig frimerketidsskrift for juniorsamlere. Bladet skal ikke behandle de pedagogiske spørsmål «som der er Klubmødernes Opgave at arbeide med», men skal bringe alminnelig filatelistisk stoff, bytteannonser, spørrespalte o. l. — Bladet kommer med 10 nummer i året, hvert på 3 sider, samt et 4-sidig innlegg med stoff av interesse for klubblederne. Det første nummer skal etter planen bli utsendt i januar 1946.

Så snart vi får nærmere beskjed om bladet skal vi gi opplysninger om det her i spalten.

Junior-SAMLEREN'S HUSKELISTE III:

TA BARE I FRIMERKENE MED PINSETT

Det var ikke en idé å utgi noe lignende her i Norge?

POSTFORBINDELSEN MED UT- LANDET

er nå nesten i orden igjen. Det kan sendes alminnelige og rekommanderte brevpost-sendinger til alle land unntatt Tyskland, Østerrike, Ungarn, Albania og Japan. Hva portoen er kan vi for øyeblikket ikke si noe bestemt om, da den skifter nesten fra dag til dag. Eneste måte å holde seg

ordentlig å jour med den på er å abonnere på «Dirigeringsliste for post fra Norge til utlandet». Abonnementet koster kr. 2.50 pr. halvår, fritt tilsendt. Den kan bestilles på «Intendanturet», Oslo Hovedpostkontor.

STYRET

i de to gruppene i Oslo Filatelist-Klubs Junioravdeling har, etter hva vi har hørt, besluttet å slå A- og B-gruppen sammen fra nyttår av.

KONKURRANSE NR. 10

Ja, denne gang kommer vi altå med en konkurranse igjen, det blir en «jubileums-konkurranse» da det er den tiende.

Nå gjelder det å ha god kjennskap til Norges frimerker, oppgaven er nemlig å bestemme de nedenfor avbildede frimerker etter Norgeskatalogen 1945. For å gjøre det lett skal dere bare oppgi den samlede katalogverdi. Dere behøver altså ikke sette merke nr. 136 kr. 1.25 e. l., men behøver bare å legge sammen alle prisene og sende inn resultatet til Norsk Filatelistisk Tidsskrift, «Juniorsamleren», boks 46, Høvik. Besvarelsen må være oss i hende seinest 25. februar 1946. — Merkenes er avbildet i naturlig størrelse.

Er det noen av merkene dere har hatt

meget vanskelig for å bestemme og som dere gjerne vil vite hvordan en lettest bestemmer, kan dere bare legge en lapp ved siden av besvarelsen, hvor dere noterer hvilke merker dere vil ha nærmere greie på. Så skal vi når resultatet av konkurransen kommer samtidig skrive litt om hvordan dere lettest skal bestemme de vanskeligste merkene, om de har særlige kjennetegn o. l.

I det hele tatt må dere huske på at dere kan skrive til Juniorsamleren om alle ting som vedrører frimerker, og som dere gjerne vil ha litt nærmere greie på. Så skal vi på best mulig måte forsøke å gi svar her i spalten, hvis spørsmålet også kan tenkes å ha interesse for andre lesere.

Norsk skipspost under krigen.

Den norske marine har under krigen nytt et poststempel som sikkert vil bli meget ettertraktet av samlere.

Stemplet er rektangulært (ca. 60 x 37 mm.). Øverst har det et bølgemotiv med anker, midt på har det et rektangel (41 x 8 mm. inneholdende datum, årstall og skipets nummer (litra) og endelig *norsk skipspost marinen* underst.

En rekke slike stempler har vært i bruk, jeg har sett så høyt nummer som 125. En komplett samling av disse stempelen ville være ytterst interessant, særskilt hvis det kunne påvises hvilke skipsnavn som knytter seg til de respektive nr. (litra).

Nr. 125 som jeg nevner ovenfor, har forresten særskilt interesse, da det her dreier seg om et særstempel for

JAN MAYEN

Stemplet har nemlig i tillegg til den ordinære teksten også bokstavene J. og M. foran og etter datum-rektanglet.

Dette Jan Mayen-stemplet var brukt bare for brev sent fra vakten på øya og er sjeldent.

Det er «London-merkene» som har fått disse overstemplingene. Jeg har sett stempler i blått og violett, men det er jo mulig at også andre farger har vært nyttet.

J. Jellestad.

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre
går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos Frimerkehandlerne og direkte fra Rambæks Trykkeri, Tollbugata 2, Oslo.

Blokker à 50 stk. kr. 1,50

Meddelelser fra FORBUNDET

Det meddeles herved at revisor O. Tørgesen fra 1. januar 1946 har overtatt stillingen som tidsskriftets forretningsfører.

All korrespondanse angående abonnement etc. bes for framtiden sendt til hans adresse: *Torget 8 1/2, Oslo.*

Oslo, 7. januar 1946.

Per Gellein.

Det er fra Forbundet sendt en henstilling til alle autoriserte handlere om å være på vakt hvis det skulle bli budt fram tilsalgs frimerker eller hele samlinger som kan tenkes å stamme fra samlinger som er beslaglagt av tyskerne eller N. S.

Men jeg vil også her i tidsskriftet rette en inntrengende henstilling både til samlere og handlere om å være påpasselig om de skulle komme over noe av denslags. Vi har eksempler på at påpasselige handlere har bidratt til at beslaglagte merker er kommet de rette eiermenn i hende. Skulle noen få kjennskap til at beslaglagte merker frambyes tilsalgs bør myndighetene straks underrettes.

Per Gellein.

Til Forbundet er det kommet meddelelse om at Romerik Filatelistklubb på ekstraordinær generalforsamling 13. oktober 1945 ble besluttet oppløst.

Norsk Filatelistforbund, 16. desemb. 1945.

Per Gellein.

POST

ang. redaksjonelle innhold sendes til redaktøren, Postboks 46, Høvik, ang. annonser, ekspedisjon, bokholderi etc. sendes til forretningsføreren, adresse *Torget 8 1/2, Oslo.*

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Stort filatelistmøte i Hamar av klubbene i Hedmark og Opland.

Dannelse av krets på trappene.

Etter innbydelse fra Hamar F.K. til samtlige klubber i Hedmark og Opland, var man samlet til fellesmøte i Hotell Victoria, søndag den 25. nov. Alle klubber fra distriktet var representert, unntagen Gjøvik, som på grunn av kommunikasjonsvansker, ikke kunne møte.

Møtet ble åpnet av formannen i Hamar, herr Cato Gulbrandsen, som ønsket de framtrådte hjertelig velkommen. Møtegevinst ble deretter trukket, og vunnet av Rena.

Formannen i Lillehammer F.K., herr Sorgendal — kom i sitt innlegg — inn på feiden mellom N. F. F. og herr Middelhø, og sa bl. a. at det «Sagnomsuste samarbeid mellom de nordiske land», innskrenket seg i virkeligheten bare til et par svenske og danske klubber, resten norske, og at, bedre enn det spede og usikre tidsskrift (Nordisk F.T.) ville det være å ha en årbok. Likesom han ønsket et fastere samarbeid innen kretsen.

Konditor Hansen — formann i Elverum F.K. — bifallt planen om årbok, samtidig som han takket Hamar for initiativet til dette fellesmøte.

Herr Lyngdal, Rena, støttet også tanken om årbok, antydte også et forslag om det kunne gå an å lage nytrykk av 1ste årgang av «Norsk F.T.» da dette var et savn for mange.

Hansen, Elverum, foreslo fellesjunior møter innen kretsen. Cato Gulbrandsen og Sorgendal uttalte seg også i forbindelse med Hansens forslag, men en kom til det resultat, at Elverum og Hamar kunne arrangere slike, mens juniorene i Lillehammer, foreløpig ville se tiden an.

Werner Caspersen, Hamar, framførte en hilsen fra Drammen F.K. som han nettopp hadde besøkt. M. h. t. innstillingen overfor Sorgendals innlegg — ang. Middelhø-saken, mente han vi absolutt burde stille oss passive.

Etter en del diskusjon ang. samarbeid mellom klubbene i Hedmark og Opland, framsatte viseformannen i Hamar K.F. — herr Nordrum — forslag om å nedsette en arbeidskomité, bestående av formannen i de resp. klubber og om muligheten av å danne en krets av klubbene i Hedmark og Opland.

Representantene fra Rena og Elverum, utpekte Hamar til å arrangere det første møte. Sorgendal, Lillehammer, ble valgt til leder for første møte. Forslaget vandt enstemmig tilslutning.

Etter et par gjettekonkurranser i fil. skarpsindighet, samledes man så rundt et veldekket middagsbord.

Nordrum ønsket velkommen i få, velvalgte ord. I anledning av Hans Majestets jubileum, som falt på samme dag, ble kongen hyldet i en kort, gripende tale av Werner Caspersen — og et vers av «Ja, vi elsker» ble sunget.

Representantene fra Rena og Elverum utbrakte begge en skål for Hamarklubben, og for tiltaket til dette fellesarrangement.

Formann Gulbrandsen grep så ordet og takket samtlige for den interesse de hadde vist ved sitt framtræde. Han tokte også sin glede over at vinduene ut mot verden, igjen var blitt åpnet. . .

Nordrum rettet en spesiell takk til Elverum, for den levende interesse de hadde vist både nå, og ved alle tidligere anledninger.

Et par sanger, forfattet av Hamarmedlemmer, ble sunget unisont, og satte humøret ytterligere opp.

Sorgendal takket så for maten. «Festlyden» ble så fotografert, hvorefter det ble holdt to interessante foredrag:

«Luftens pionerer», flyets utvikling fra Leonardi de Vinci til vår egen tid ved herr Helge Sætre, Hamar.

Det annet: Temasamling, dyr (som gikk sterkt inn for generalsamling) ved Werner Caspersen.

Begge foredrag som var ledsaget av lysbilder, var in-

teressante og morsomme, og høstet også begge talere kraftig bifall.

Gulbrandsen takket foredragsholderne for deres verdifulle innlegg.

Nordrum ledet så en auksjon på sin ypperlige måte. Det var mange gode objekter, og salget gikk raskt unna.

Etter at kaffe var blitt servert, takket Hansen, Elverum, på gjestenes vegne, for det overordentlige og vellykkede samvær, som han håpet ville gjentas om ikke altfor lang tid.

Til slutt takket formann Gulbrandsen for godt samarbeid, og håpet at det ville bli dannet en krets for Hedmark og Opland.

Ref.

Oslo Filatelist Klub

Møte nr. 1196 ble avholdt i Peder Claussensgt. 4 den 19. november 1945 kl. 19.30 under ledelse av formannen Viggo Duner.

Til stede var 84 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt etterat formannen hadde anmodet referenten å konferere med Thune-Larsen om et punkt han mente var galt, angående diskusjonen om «Postverket og Filatelistene».

6 nye medlemmer ble opptatt:

Nr. 877. Kontormann Ottar Vegsund, Langevåg pr. Alesund.

Nr. 878. Revisor Roland King-Farlow, 51 Clifton Hill, London N.W. 8.

Nr. 879. Gunnar Jacobsen, Dalsbergstien 12, Oslo.

Nr. 880. O.r.sakfører H. Alex Koritz, Mogens Thomsensgt. 11, Oslo.

Nr. 881. Læge Rolf van Kervel Eggers, 716 Cobb Building, Seattle, Wash. U.S.A.

Nr. 882. Pharmacist Rasmus Bartleson, 1018 No. 47th St., Seattle 3, Wash. U.S.A.

4 anmeldelser ble referert.

På styremøte den 8. november 1945 besluttet man enstemmig å ekskludere for medlemskap i N.S. 2 medlemmer. Endel bytteønsker ble framlagt.

Kveldens foredragsholder ble etterlyst fra styrebordet, men han var ikke til stede, imidlertid forelå en melding fra Telegrafverket om et telegram som var ankommet, og man fikk dette opplest gjennom telefonen. Det viste seg å være fra Caspersen som meldte forfall p.g.a. sykdom.

Holtan hadde fått den nye Dan-katalogen 1946 og snakket litt om denne. Denne lille Skandinavia-katalog er vel den beste vi har, og på Norge har den endog på enkelte felter tatt med mer enn Norges-katalogen. Prisene er steget betydelig.

Stensdal meddelte at han fikk 68 brev med Stavangerfjord sist den kom fra Amerika. Han hadde flere adresser på bytteønsker fra Amerika hvis noen var interessert kunne de bare melde seg til ham.

Angående årsfesten meddelte formannen at man ennå ikke hadde fått noen til å påta seg arrangementet, og styret hadde ikke anledning til å påta seg dette arbeidet.

Steenstrup meldte seg, men ville ikke ta arrangementet alene, sehnere på kvelden meldte også Clausen og Øiseth seg.

Møtet ble hevet kl. 20.15.

Hein Torgersen.

Kristiansands Filatelistklubb

holdt sitt 231. møte den 11. desember på Ernst Hotell. Dette var årets siste møte, og for å få litt avveksling fra skoleatmosfære hadde man leiet en salong på Ernst.

Formannen Sigurd B. Johnsen åpnet møtet kl. 20, og referat fra forrige møte ble lest opp og godtatt.

Der var 24 medlemmer til stede.

To nye medlemmer ble innvalgt: Th. E. Thomsen, Esbjerg og lektor Anton Nilsen, Mandal.

En utmeldelse forelå fra Aug. Kristiansen, Dyngvold. Regnskap for Norsk Fil. Tidsskrift og Norsk Fil. Forbund ble lest opp.

Derpå ble det servert kaffe og kaker som man fortærte med god appetitt. Mens man lot seg kaffen og kakene smake, arrangerte man en liten utlodning til Det fil. fond, og denne innbrakte kr. 78.50. Gevinstene som var skjenket av herr Kr. Kristiansen, bestod av 1×1 kg's og 2×½ kg's bokser med honning. I forbindelse med dette holdt Kristiansen et populært kåseri om birøkt. At emnet vakte stor interesse, selv om det lå utenfor filatelen, viste den mengde av spørsmål som Kristiansen etterpå måtte svare på.

To nye albums av kaptein Johnsens samling var lagt fram til gjennomsyn, og Fourniers falsifikatsamling vakte som alltid oppmerksomhet.

Seinere ble det servert øl og brus etter behag, og det ble trukket i et gratislotteri hvor det var mange gode gevinster, bl. a. «Flaggserien» fra U. S. A. og Londonserien på helt brev stemplet ombord i et skip fra handelsmarinen.

Endel nyheter var lagt fram til salgs, og et utvalg sirkulerte blant medlemmene.

Møtet fortsatte utover kvelden, og ved 24-tiden ble det hevet.

1. sekr.

Alesunds Filatelistklubb

holdt sitt siste møte i V-året mandag den 10. med godt program og bra framførelse.

Det pågår for øyeblikket en hissig diskusjon om hvorvidt man — uten å tape aktelsen for seg selv eller sin samling — kan samle på Hitler-merker, Quisling-ditto og slikt. Der ble referert en rekke danske uttalelser i saken, som gjennomgående gikk ut på at man simpelthen var nødt til å ha dem om ikke den kronologiske og historiske rekkefølge i vedkommende lands samling skulle bli brutt og samlingen få «huller».

En annen dansk nyhet var at filatelien er innført som skolefag dernede, idet Fredrikshavn Borgerskole har gått til en times ukentlig undervisning i «faget». En kan da trolig gå ut fra at historie- og geografipensumet kan reduseres betydelig, likesom karakteren for orden utvilsomt vil bedres etterhvert.

Sunnhets-Olsen var nettopp kommet tilbake fra en Sveigetur og ga et dryss av inntrykk fra reisen. Valutaforholdene ga dog ikke anledning til eksesser i frimerkeinnkjøp skjønt lysten var stor og til stede.

En gjettekonkurranse med 3 premier lykkeliggjorde Engeland, Flor og Osc. Johnsen, hvorefter fulgte en utlodning av helsaker fra den periode da Hærens overkommando residerte i London.

En større merkeutlodning ble planlagt, og trekning vil da antagelig finne sted i første februrmøte, da klubben ved en fest skal helligholde sitt ungdommelige 5-årsjubileum.

Nr. 47.

Moss Filatelistklubb

avholdt ordinær generalforsamling i Moss Hotell 20. november 1945.

Valgene hadde følgende resultat:
Formann: Ingeniør M. B. Landstad.
Nestformann: Jernbanetelegrafist Hjalmar Svendsen.

Kasserer: Bankkasserer Tor Hjerding.

Sekretær: Kasserer Th. Johannessen.

Styremedlem: Ekspeditør Alf. Gustavson.

Året som gikk har vært et jevnt godt år for klubben. Det har vært faste møter med relativt godt framferte. Møtene ble i det første halvår holdt i Torvkaféen og i annet halvår i Moss Hotell.

Styret i det forløpne år har vært:

Leif B. Røsholdt, formann.

M. B. Landstad, nestformann.

Johs. G. Svendsen, kasserer.

Th. Johannessen, sekretær.

De øvrige komitéer og utvalg har vært:

Festkomité: Tr. Jørgensen, H. Nicolayssen og Hj. Krogs-vold.

Finanskomité: Sveindal, Holst, Næss og Mürer.

Auksjonsforvalter: Th. Jørgensen.

Bytteforstander: C. Bratt.

Bibliotekar: M. B. Landstad.

Revisor: Fr. J. Holst.

Taksasjonsutvalg: Mürer, Krogs-vold og Th. Jørgensen.

Det har vært avholdt 14 medlemsmøter, derav en ordinær og en ekstraordinær generalforsamling samt 4 styremøter.

Framtidsprosenten har vært 29, en stigning på 3 % fra forrige år. 4 medlemmer har 100 % fremferte, nemlig Johs. G. Svendsen, Th. Jørgensen, Leif Bang og Th. Johannessen. Medlemsstallet er nå 61.

3 medlemmer er ekskludert for medlemskap i N.S., og en har meldt seg ut. 2 fra gutteklubben har gått over i de voksnes rekker.

Vår tidligere mangeårige formann H. Nicolayssen ble på generalforsamlingen utnevnt til klubbens første æres-medlem og tildelt klubbens diplom.

To av klubbens medlemmer, C. Bratt og Ole Holmen er autorisert som frimerkeforhandlere.

Det har i år ikke vært anledning til å få utenbys fore-

dragsholdere til våre møter, så vi har vært henvist til våre egne medlemmer og har følgende vært i ilden med kåserier:

Leif B. Røsholdt: «24 timer i Amerika».

Th. Johannessen: «Litt av hvert fra Budapest».

M. B. Landstad: «Mossesmåplukk fra 1800-tallet».

Hj. Svendsen: «Litt av hvert fra opphold i Sverige under krigen».

Leif B. Røsholdt: «Oppgjøret med landssvikene».

Våre auksjoner under ledelse av Th. Jørgensen har hatt en omsetning på kr. 1039,85, hvorav kr. 319,17, tilfalt klubben.

Dette utmerkede resultat (ca. 70 % bedre enn fjoråret) er et kjærkomment tilskudd til klubbens drift.

Regnskapet balanserer med et overskudd på kr. 249,37

Byttekassen ————— » 298,32

Kvartslampens fond kr. 221,50.

Gutteklubben har på grunn av krigen ikke holdt møter, men skal Bratt og Hj. Svendsen undersøke hvordan forholdene ligger an for å komme i gjenge igjen fra nyttår 1946.

Moss den 20. november 1945.

Th. Johannessen.

A. F. K.s jubileumsfest 15. desember 1945.

Arbeidernes Filatelistklubbs 15-års jubileum ble feiret med en fest for medlemmer med damer i Folkets Hus lokale A. og B. 15. desember 1945. Som klubbens gjester møtte for Postverket sekretær i Posttryk Tønnesen for Norsk Filatelistforbund, dr. P. Gellein med frue samt Norsk Filatelistisk Tidsskrifts redaktør Jarle O. Stensdal. Restauratør Jehsen hadde sørget for en utmerket meny og lokalet var festlig dekorert av arrangementskomiteen.

Komiteens formann, G. A. Karlsen, ønsket velkommen til bords, og Ths. Hoffmann leste en for anledningen skrevet prolog. Deretter holdt klubbens formann, B. Heggan, festtalen med et resyme av klubbens virke i den forløpne tid og konkluderte med en skål for klubben. Talen for gjestene ble holdt av Ths. Hoffmann. For damene holdt A. Aas en humorfylt og anslående tale, han klassifiserte dem etter deres holdning til vår hobby i type 1, 2, 3, osv. Talen høstet stort bifall. Fru Karlsen svarte med en glimrende framført tale, som viste oss at hun var «type 1», hun fikk sin velfortjente skål. Dr. Gellein talte for klubben og hadde mange lovord for den måte hvorpå A. F. K. holdt sine forpliktelser overfor forbundet. Sekretær Tønnesen overbrakte en hilsen fra post-administrasjonen og ga uttrykk for sin personlige interesse for klubben og lot oss forstå at vi i ham hadde en god venn. Redaktør Stensdal talte for verdenssamholdet mellom filatelistene. A. Aas takket for maten. Som toast-mester fungerte H. Hammer.

Ved kaffen utkom «Fluelorten» med sitt festnummer med mange gode portretter og hipp til forskjellige av medlemmene. Telegrammer fra Alf Andersen og Adolf Jensen ble opplest.

Under festen ble det delt ut utmerkelse til fortjente medlemmer. Klubbens erkjentlighetsmerke tildeltes B. Heggan, G. A. Karlsen og Alf Andersen. Merke for 15 års medlemskap utdeltes til B. Hauge, W. Jansen, A. Hassel og Eugen Johansen. Merke for 10 års medlemskap: B. Langli, Nils Kleberg, Ragnar Carlsen og A. Foldvik.

Ellers var det dans etter et utmerket 6 manns orkester. Ragnar Løv beredte oss dessuten en musikalsk nytelse med flere solonummer på trompet som vakte voldsomt bifall. Den helt igjennom vellykte fest avsluttedes ved 2-tiden.

Skr.

Samler-annonser.

På denne plass innrykkes annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3.00, som må betales ved bestillingen.

Frimærksbyte ønskas med norske samlere. Basis Zumstein 1946 eller Afa. Helst førstsanding. Allt har interesse. Jag ger i byte svenska märken och Förstdagsbrev. Svar til

Ake Flismark, Stopvägen 49, Abrahamsberg. Sverige.

FINNLAND — NORGE

Forbindelse søkes i Norge for bytte av frimerker, basis AFA. Svar garanteres.

Major K. G. Savaste, Littainen, Finland.

Gode frimerker, AFA nr. Belgia :235-49, 275-80, 291-93, 402, 495-502, 543-54, 603, 614-25, 632-45, 663-728, Island: 122, Estland: 144-88, Finland: 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 48, 60, 62 b, 83, 105 a, 137-38, 167, 175, 215-17, Ø. Karel. 1-28, Frankrike 300, 561-719, Lichtenstein: 148-49, Sveits: 25, 402-70, Tj. 210-72, Tyskl.: 64-66, 354, 378-85, 344-50, 502, 524-34, 549-57, 583-92, Bremen: 1. Hamburg: 8 c. Østerrike 511-25, selges til interesserte eller byttes i Norge nr. 1-2-3-161, på Afabasis.

Tore G. Solheim, Industrigt. 60, Oslo. T. 91376.

Ønskar byte med filatelister i Norge, Danmark, Island, Finland. — Obeg., beg. — Giver samma Sverige, Holland, Italien, Schweiz, Frankrike, Engelske kolonier.

T. Lideen, Gnesta, Sverige.

Tilbud ønskes på Norgeskatalogen 1945 nr. 7, 44, 90, 93, 94, 272.

F. Kierulf, Postboks 169, Trondheim.

Pen luftpostsamling (hele verden) tilsalgs. Verdi kr. 950,—, tilsalgs for kr. 825,—. Henv. :

Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.

Interdanalophilia.

Slut Dem til denne internationale Korrespondanse- og Bytteklub og faa Lejlighed til at gøre Deres Samling større ved Bytte med andre Lande. Aarligt Kontingent 5 Kr., som kan indbetales til Postkonto 458 82 (Bjerke, Oslo).

INTERDANALOPHILIA, Poul Buaas Vej 4, Aalborg, Danmark.

Pen Sverigesamling tilsalgs. Verdi kr. 575,—, tilsalgs for kr. 500,—. Henv. :

Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.

Jeg ønsker brevbytte med Island, Grønland, Færøene, Danmark, Polen, Russland og Romania.

Hch. Urech, Zürich III. Kirchbühlw. 7, Schweiz

U.S.A. eldre + Sverige i Norge. Sv. 1/5 — 13 samt strålestemplede eldre merker, også brev, gir alt av Norge brukt plus mange bedre nr. ubrukt, dessuten Island, Melbye nr. 121 — 164/66, 168/70 — 171/80 — 185 — 189 — 199/204. Flypost 9/11 — 15/20. Erindr. blok 2. Erindr.-merke 1/3. Island selges ÷ 20%. Norske skillingsm. og alle de bedre norske frimerker selges. Vakre ekspl.

Ulrik Kirkedam, Arendal. Norge.

Frimærksbytte ønskas med samlare i Norge, Danmark. Filatelistisk frankering besvaras med värdefull frankering.

Fritz Anderson, Gislaved, Sverige.
Medlem av F. S. 335.

Frimerkebytte ønskes med hele verden.

Gjør først bytteforslag.

Valde Vuolas, Orvesi, Finland.

REELT FRIMERKEBYTTE

Søker engros (100 stykker eller mer av hver sort):

Norge: Radiumhospital, turistmerker, Snorre Sturlason, Nordraak, Grieg osv. (enkelte merker eller serier).

Tilbyr i bytte: *Sveits:* (Jubileums-, erindrings-, velgjørenhetsfrimerker osv.) og *Liechtenstein*. Brukte frimerker. Basis Zumstein 1946.

Forstegangssending utbes av:

DR. E. TRÜMPY, Hätzingen (Sveits).

Norsk Bypost.

Sjeldenheter

Sanness katalog)

Drammen. J. B. Hagens bybudkontor.
Nr. 1. Kontrollmerker i 8 tête bêche.

Hammerfest. Nr. 1, 2, 3, og 4, brukt.

Tønsberg.

Nr.1. 1 øre blått på rosa m. gjennomstikk ubrukt.

» 1a. 1 øre lysblått på strågult. brukt.
» 4a. 5 øre karmin på mattblå, brukt og ubrukt.

» 8I. 20 øre lysblått, brukt og ubrukt.
20 øre, violett, brukt og ubrukt.

» 20. 2 (6 mm.) på 1 øre, tg. 13, brukt.

» 22. 2 (7mm.) på 1 øre, tg. 11½, brukt

(på konv. m. nr. 14.)

Tilbud ønskes. Bill. mrk «Bypost 146»

Ønsker bytte til meg Tønsberg nr. 9, 10, ubr., nr. 17, 19 brukt, nr. 20 ubr. Har alle andre nr.